

คนหาปลาใกล้น้ำตกคอนพะเพ็งทางตอนใต้ของลาว ซึ่งเป็นพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบ
จากเขื่อนดอนสะโฮง (ภาพโดย © Suthep Kritsanavarin)

เขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก

ภัยคุกคามความมั่นคงทางอาหารของภูมิภาคอนุภาคนิยม

แม่น้ำโขงกำลังถูกคุกคาม รัฐบาลกัมพูชา ลาว และไทย กำลังมีแผนสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ 12 แห่งบนแม่น้ำโขงตอนล่าง หากสร้างได้จริงเขื่อนเหล่านี้จะทำลายระบบนิเวศแม่น้ำ ปิดกั้นเส้นทางอพยพของปลาซึ่งเป็นทั้งอาหารเลี้ยงชีพและแหล่งรายได้ของประชาชนหลายล้านคนในลุ่มน้ำ

ปิดกั้นโครงการเขื่อนน้ำโขง

แม่น้ำโขงทางตอนบนในประเทศจีน (ที่เรียกในภาษาจีนว่าหลานชางเจียง หรือแม่น้ำล้านช้าง) กำลังมีการก่อสร้างเขื่อนไปแล้ว 4 แห่ง แต่แม่น้ำโขงทางตอนล่าง ซึ่งไหลผ่านประเทศลาว ไทย กัมพูชาและเวียดนาม ยังคงปราศจากเขื่อนกัน ประชาชนกว่า 60 ล้านคนที่พึ่งพาทรัพยากรในลุ่มน้ำโขงตอนล่างได้อาศัย “มหาธารา” แห่งนี้ในการหาอยู่หากินสร้างรายได้ และอื่นๆ ในขณะที่เศรษฐกิจของภูมิภาคกำลังเจริญเติบโตและมีความต้องการพลังงานที่สูงขึ้น โครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขงตอนล่างก็ถูกหยิบยกมาพิจารณาอีกครั้ง

นับตั้งแต่กลางปี 2549 บริษัทเอกชนไทย มาเลเซีย เวียดนาม รัสเซีย และจีน ได้เตรียมการศึกษาโครงการเขื่อนทั้งหมด 12 แห่งบนแม่น้ำโขงสายหลัก โครงการเขื่อน 8 แห่งตั้งอยู่ในพื้นที่ประเทศลาว 2 แห่งในกัมพูชา และ 2 แห่งบนชายแดนไทย-ลาว ไฟฟ้าที่ผลิตจากเขื่อนจะส่งไปยังเมืองใหญ่ในประเทศไทยและเวียดนาม

การเปลี่ยนแปลงการไหลของน้ำและระบบนิเวศ และการปิดกั้นเส้นทางหลักในการอพยพของปลา เขื่อนเหล่านี้จะสร้างผลกระทบร้ายแรงตลอดทั้งลุ่มน้ำ และสร้างความเดือดร้อนให้แก่วิถีชีวิตของประชาชนหลายล้านคนที่พึ่งพาทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำโขง

การประมงในลุ่มน้ำโขง สายเลือดหล่อเลี้ยง อุษาคเนย์

แม่น้ำโขงมีการประมงน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในโลก ข้อมูลของคณะกรรมการจัดการแม่น้ำโขง หรือเอ็มอาร์ซี ระบุว่าในแต่ละปี มีปริมาณการจับปลาและสัตว์น้ำสูงถึง 2.6 ล้านตัน เป็นมูลค่าการค้าในขั้นต้นเกือบ 70,000 ล้านบาท หากพิจารณาถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในระดับทุติยภูมิ เช่น การแปรรูปปลาและการตลาด มูลค่าการประมงในแต่ละปีจะเพิ่มขึ้นอยู่ระหว่าง 184,800 ล้านบาท ถึง 310,200 ล้านบาท ซึ่งเป็นสัดส่วนสำคัญต่อเศรษฐกิจของภูมิภาค

ปลาในแม่น้ำโขงไม่ใช่เพียงสร้างรายได้แก่คนหาปลาซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านที่จัดว่าเป็นกลุ่มที่ยากจนที่สุดในภูมิภาค แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อความมั่นคงทางอาหารในภูมิภาคแห่งนี้อีกด้วย จำนวนคนหาปลาที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำโขงและตามลำน้ำสาขาต่าง ๆ ซึ่งจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากปริมาณปลาและรายได้ที่ลดลงมีหลายล้านคน

พันธุ์ปลาเศรษฐกิจในแม่น้ำโขงกว่า 70 เปอร์เซ็นต์เป็นปลาอพยพระยะทางไกล การอพยพเป็นวงจรชีวิตที่สำคัญของปลาเหล่านี้ การสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงจะทำลายการอพยพของปลา ซึ่งประสบการณ์จากลุ่มน้ำต่าง ๆ ทั่วโลกชี้ให้เห็นแล้วว่าผลกระทบนี้ไม่มีทางบรรเทาหรือแก้ไขได้ บันไดปลาโจน หรือเทคโนโลยีทางปลาผ่าน ไม่สามารถรองรับการอพยพของปลาในแม่น้ำโขงซึ่งมีความหนาแน่นมาก ในช่วงที่มีการอพยพสูงสุดมีปลาถึง 3 ล้านตัวต่อ 1 ชั่วโมง นอกจากนี้ปลาแม่น้ำโขงยังมีความหลากหลายทางสายพันธุ์นับร้อยชนิดซึ่งมีลักษณะการอพยพแตกต่างกันไป

ผลกระทบจากเขื่อนบนแม่น้ำโขงในจีน

จีนมีแผนสร้างเขื่อนแบบขั้นบันได 8 แห่งบนแม่น้ำโขง (หลานซางเจียง หรือแม่น้ำล้านช้าง) ปัจจุบันสร้างเสร็จแล้ว 3 แห่ง เขื่อนแห่งที่สี่คือเขื่อนเสี่ยววาน เป็นหนึ่งในเขื่อนที่ใหญ่ที่สุด ได้เริ่มกักเก็บน้ำแล้วเมื่อปลายปี 2552 และเขื่อนอีกอย่างน้อย 2 แห่งกำลังอยู่ระหว่างการก่อสร้าง เขื่อนทางตอนบนเหล่านี้จะสร้างความเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงต่อวงจรน้ำหลาก-น้ำแล้งตามธรรมชาติของแม่น้ำโขง ปิดกั้นตะกอนที่พัดพามากับสายน้ำ และทำลายระบบนิเวศตลอดจนวิถีชีวิตของผู้อยู่อาศัยหลายล้านคนที่อาศัยอยู่ทางท้ายน้ำในพม่า ไทย ลาว เขมร และเวียดนาม ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีถึงผลกระทบต่อระดับน้ำและการประมงในพื้นที่ชายแดนไทย-ลาว ถึงกระนั้นการก่อสร้างเขื่อนก็ยังเดินหน้าไปโดยไม่มีการหารือกับประเทศท้ายน้ำซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของจีน และไม่มีการศึกษาผลกระทบต่อแม่น้ำและประชาชน

ผลกระทบต่อการประมงจากเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลักจะกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร โภชนาการ และสุขภาวะของประชาชนในลุ่มน้ำ ครึ่งหนึ่งถึงสี่ในห้าของโปรตีนจากเนื้อสัตว์ที่ประชาชน 60 ล้านคนในลุ่มน้ำโขงตอนล่างมาจากการประมงในแม่น้ำโขง

ปลาในแม่น้ำโขงมีใช้หล่อเลี้ยงเพียงชุมชนริมแม่น้ำเท่านั้น แต่ยังคงถึงประชาชนในเมืองต่าง ๆ ตลอดทั้งภูมิภาค ปริมาณปลาที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อปลาในตลาดที่มีน้อยลง ราคาปลาจะปรับขึ้นและทำให้คนสามารถบริโภคปลาได้น้อยลง ผู้ที่จะเดือดร้อนที่สุดคือครอบครัวชาวบ้านที่ยากจน แม้จะสามารถทดแทนโปรตีนจากเนื้อปลาด้วยเนื้อสัตว์อื่น ๆ แต่เนื้อหมู เนื้อไก่ ก็มีราคาแพงกว่าและมีปัญหาในการขนส่ง

โปรตีนจากเนื้อปลาเป็นหัวใจของโภชนาการสำหรับคนในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ปริมาณปลาที่จับได้น้อยลงจะส่งผลกระทบต่อภาวะทุโภชนาการ ซึ่งเป็นปัญหาที่หลายพื้นที่กำลังเผชิญอยู่แล้ว ดังนั้นในทางกลับกัน สุขภาวะของประชาชนจะแย่ลง และโรคภัยก็จะเกิดขึ้น ความสามารถในการเรียนรู้ก็จะลดลง การผลิตของครอบครัวจะเสื่อมลง ความยากจนก็จะยิ่งรากลึกยิ่งขึ้น

ในที่สุดแล้วผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งความมั่นคงทางอาหาร โภชนาการ และสุขภาวะ การสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลักจะยิ่งทำลายเป้าหมายของรัฐบาลและแหล่งทุนผู้บริจาคจากต่างประเทศที่มุ่งมาขจัดความยากจนและเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

เขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก: ต้นทุนมหาศาล

นอกจากผลกระทบร้ายแรงต่อการประมงและความมั่นคงทางอาหารของภูมิภาค ยังมีความเดือดร้อนอื่น ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหากมีการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก

อ่างเก็บน้ำของเขื่อนทั้งหมดจะกินความยาวถึง 600 กิโลเมตร ตามการคาดการณ์ของทางการจะทำให้ต้องอพยพประชาชนถึง 88,000 คน และความเป็นจริงก็คือในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงประชาชนที่ย้ายจากการสร้างเขื่อนต้องเผชิญสภาวะที่เลวร้ายกว่าที่เคยอยู่มาก่อน

ความหลากหลายทางชีวภาพทางน้ำของแม่น้ำโขงมีความพิเศษและเป็นรองเพียงลุ่มน้ำอเมซอน สิ่งเหล่านี้จะถูกทำลายลงไป พันธุ์ปลาอพยพที่จะได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนก็เป็นอาหารของปลาอื่น ๆ ที่เป็นนักล่า พันธุ์ปลาเหล่านี้เป็นหัวใจของความมั่นคงและผลผลิตของระบบนิเวศแม่น้ำโขงโดยรวม ดังนั้นการทำลายพันธุ์ปลาย่อมส่งผลเสียอย่างมีนัยสำคัญและเกินจะคาดการณ์ได้ต่อระบบนิเวศโดยรวม เขื่อนจะทำให้สายพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ เช่น โลมาอิรวดี และปลาบึก มีแนวโน้มที่จะสูญพันธุ์ลงไปในจริง ๆ ความเสียหายทางนิเวศวิทยานี้จะเป็นโคกนาฏกรรมระดับโลก

เขื่อนบนแม่น้ำโขงจะเปลี่ยนแปลงอุทกวิทยาของแม่น้ำ และปิดกั้นการพัดพาตะกอนอันอุดมสมบูรณ์ที่พัดพามากับสายน้ำ ตะกอนเหล่านี้คือปุ๋ยตามธรรมชาติที่ทับถมตลอดสองฝั่งน้ำ ที่ราบลุ่มลงไปจนถึงสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ ทำให้พื้นแผ่นดินอุดมสมบูรณ์และไม่จำเป็นต้องพึ่งพาปุ๋ยเคมีราคาแพง

แผนการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก

ข้อมูลและสถานะโครงการ

นับตั้งแต่กลางปี 2549 รัฐบาลกัมพูชา ลาว และไทย ได้ลงนามให้บริษัทเอกชนจากไทย มาเลเซีย จีน และเวียดนาม ทำการศึกษา เขื่อน 12 แห่ง บนแม่น้ำโขงสายหลัก

ความสูงของเขื่อนอยู่ระหว่าง 30-70 เมตร และมีกำลังผลิตติดตั้งรวมกว่า 14,100 เมกะวัตต์ เขื่อนดอนสะโฮง ทางตอนใต้ของลาวจะปิดกั้นช่องทางอพยพของปลาที่สำคัญที่สุดในพื้นที่เกาะแก่งต่างๆ ในลุ่มน้ำโขงส่วนเขื่อนอื่นๆ จะปิดกั้นแม่น้ำโขงทั้งสาย

ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2552 โครงการเขื่อน 9 โครงการกำลังอยู่ระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้ ในขณะที่ 2 โครงการ คือ เขื่อนดอนสะโฮง และไซยะบุรี มีความคืบหน้ามากที่สุด คือศึกษาการออกแบบโดยละเอียด โดยวางแผนว่าจะก่อสร้างและเริ่มใช้งานเขื่อนในช่วงปี พ.ศ. 2556 - 2563

แม่น้ำโขงโบราณ

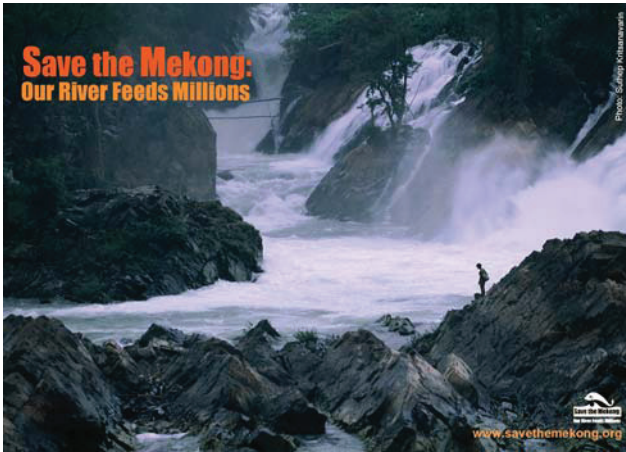
ท่วงทำนองของวงจรฤดูกาลแห่งแม่น้ำโขงได้หล่อเลี้ยงและเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้คนในภูมิภาคมานับพันปี แม่น้ำโขงไม่เพียงเลี้ยงชีพให้แก่ผู้คนในชนบทและเมืองใหญ่ แต่ยังเป็นพลังสร้างสรรค์วัฒนธรรม ประเพณี ดนตรี บทเพลง อาหาร ทัศนกรรม และพิธีกรรมที่เป็นดังลมหายใจของชีวิตหลากหลายวัฒนธรรมตลอดลำน้ำ มีประเพณีเฉลิมฉลองที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับแม่น้ำโขงมากมาย อาทิ “เทศกาลน้ำ” อันโด่งดังของกัมพูชาในช่วงเดือนพฤศจิกายน เป็นช่วงที่ฝูงปลาจำนวนมากไหลลงจากทะเลสาบเขมรสู่แม่น้ำโขง ซึ่งชาวเขมรเฉลิมฉลองด้วยการแข่งไหลเรือไฟ

แม่น้ำโขงเป็นแหล่งกำเนิดความเชื่อพื้นถิ่น “บั้งไฟพญานาค” ที่พวยพุ่งจากลำน้ำโขงเป็นสิ่งที่ลูกน้ำโขงทั้งฝั่งไทยและลาวเชื่อว่าพญานาคจุดไฟบูชาพระพุทธรูปเจ้าหลังออกพรรษา หากสายน้ำอันเป็นที่กำเนิดของพญานาคกลับกลายเป็นเพียงอ่างเก็บน้ำจากเขื่อนที่กำลังจะกั้นแม่น้ำโขง ใครเลยจะสร้างอรรถจรยแห่งสายน้ำได้อีก

ความงดงามและหลากหลายของวัฒนธรรมในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่ยังเป็นสิ่งดึงดูดสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่เขื่อนเหล่านี้จะทำลายพื้นที่ธรรมชาติอันงดงามไปอย่างน่าเสียดาย ซึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นนโยบายร่วมกันของรัฐบาลต่างๆ ในภูมิภาคที่ลุ่มน้ำโขงทางตอนใต้ของลาว โลมาอิรวดี และน้ำตกคอนพะเพ็งเป็นจุดขายสำหรับนักท่องเที่ยวและสามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้ดี แต่โครงการเขื่อนดอนสะโฮงจะทำลายการท่องเที่ยวไปอย่างน่าเสียดาย เช่นเดียวกับสามพันโบกที่ จ.อุบลราชธานี ที่จะต้องจมอยู่ใต้น้ำตลอดไปหากมีการก่อสร้างเขื่อนบ้านกุ่ม

ทางออกพลังงานที่ดีกว่า

การปฏิวัติพลังงานที่กำลังรุกคืบไปทั่วโลกทำให้เกิดทางเลือกพลังงานใหม่ๆ มากมาย และทำให้เขื่อนเป็นเทคโนโลยีที่ล้าสมัย ความต้องการพลังงานสามารถตอบสนองได้ด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน ระบบพลังงานแบบไม่รวมศูนย์และเทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียน ด้วยการปรับนโยบายพลังงาน

ของประเทศให้ดึงดูดการลงทุนในเทคโนโลยีพลังงานแบบใหม่
รัฐบาลในกลุ่มน้ำโขงสามารถก้าวกระโดดจากยุคแห่งการสร้างเขื่อน
เมื่อหกสิบปีที่แล้วสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน มีเศรษฐกิจสมัยใหม่ที่ไม่
ทำลายประโยชน์ต่าง ๆ ที่แม่น้ำมอบให้

พลังแห่งสาธารณชน

ตลอดช่วงระยะเวลา 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ความห่วงใยของสังคม
ต่อโครงการเขื่อนขนาดใหญ่ในภูมิภาคได้ขยายวงกว้างขึ้นเรื่อย ๆ
เมื่อมีการปิดฝุ่นโครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขง ความกังวลของ
สาธารณชนก็ยิ่งเพิ่มขึ้นอย่างมาก เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2552
พันธมิตรเพื่อปกป้องแม่น้ำโขง (Save the Mekong Coalition) ได้
เริ่มรณรงค์เพื่อรักษาแม่น้ำโขงร่วมกัน โดยพันธมิตรเพื่อปกป้อง
แม่น้ำโขงเป็นเครือข่ายของกลุ่มประชาสังคม นักวิชาการ นักข่าว
ศิลปิน คนหาปลา ชาวไร่ชาวนา และประชาชนในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
และนานาชาติ รวมทั้งองค์กรแม่น้ำนานาชาติ (International Rivers)
ทำงานร่วมกันเพื่อปกป้องแม่น้ำโขง ทรัพยากร และวิถีชีวิตของคน
ในลุ่มน้ำ

นับตั้งแต่เริ่มการรณรงค์ พันมิตรเพื่อปกป้องแม่น้ำโขงสามารถ
รวบรวมรายชื่อของผู้ที่ห่วงใยแม่น้ำโขงกว่าหมื่นหกพันรายชื่อจาก
ในภูมิภาคและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่ได้ลงชื่อบนไปรษณียบัตร
และแถลงการณ์บนเว็บไซต์ที่เรียกร้องให้ผู้นำรัฐบาลในภูมิภาค
ลุ่มน้ำโขงรักษาแม่น้ำโขงให้ไหลอย่างอิสระ และผลักดันทางเลือก
พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รายชื่อเหล่านี้มีทั้งคนหาปลา
จากชุมชนริมแม่น้ำโขงและลำน้ำสาขา พระ นักเรียนนักศึกษา
คนในเมือง และบุคคลที่มีชื่อเสียง

คณะกรรมการแม่น้ำโขง

คณะกรรมการแม่น้ำโขง หรือเอ็มอาร์ซี เป็นองค์กรจัดการลุ่มน้ำ
ในภูมิภาค ภายใต้รัฐบาลกัมพูชา ลาว ไทย และเวียดนาม ซึ่งเดิม
เป็นองค์กรที่ส่งเสริมการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลักในช่วงทศวรรษ

ที่ 50 หรือเมื่อเกือบหกสิบปีที่แล้ว ปัจจุบันเอ็มอาร์ซีอยู่ได้ด้วยเงิน
ทุนสนับสนุนจากธนาคารโลก รัฐบาลออสเตรเลีย เดนมาร์ก
ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น สวีเดน และประเทศอื่น ๆ

ความพยายามของภาคประชาสังคมตลอด 2 ปีที่ผ่านมาในการ
เรียกร้องให้เอ็มอาร์ซีเปิดเผยข้อมูลผลกระทบจากเขื่อนยังคงไม่ได้
รับการตอบรับที่ดีนัก แม้จะมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จากงาน
วิจัยของเอ็มอาร์ซีเองที่ระบุว่าผลกระทบจากเขื่อนนั้นร้ายแรง ใน
ทางกลับกัน เอ็มอาร์ซีได้เพิกเฉยต่อประเด็นสำคัญ เช่น ความ
โปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชน และการปกป้องความมั่นคง
ทางอาหารในภูมิภาค และวางตัวเป็นผู้ดำเนินการสำหรับนักสร้าง
เขื่อนในภูมิภาค หากเอ็มอาร์ซีต้องการเป็นองค์กรจัดการลุ่มน้ำที่
น่าเชื่อถือ จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลและรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กับโครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลักสู่สาธารณะ และดำเนินการ
อย่างโปร่งใส และรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

สายน้ำโขงอันล้ำค่า

ในภูมิภาคซึ่งการหาปลาจากแม่น้ำเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อ
ชุมชนริมน้ำ เขื่อนเหล่านี้จะทำลายเศรษฐกิจการประมงและเศรษฐกิจ
การท่องเที่ยว ตลอดจนความมั่นคงทางอาหารของภูมิภาค แม่น้ำ
โขงหล่อเลี้ยงประชาชนทั้งในชนบทและในเมือง และเชื่อมโยงร้อย
รัดกับวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น โครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขง
ย่อมเป็นการทำลายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของภูมิภาค

จนกระทั่งปัจจุบัน กระบวนการตัดสินใจในโครงการเขื่อนบนแม่น้ำ
โขงละเลยความเสียหายอันจะเกิดขึ้นกับความอุดมสมบูรณ์ทางชีวภาพ
และวัฒนธรรมของสายน้ำ ในขณะที่ทั่วโลกตระหนักดีว่าเขื่อน
สามารถเป็นรูปแบบการพัฒนาที่ทำลายล้าง แต่ในภูมิภาคลุ่มน้ำ
โขงโครงการเขื่อนกลับถูกพิจารณาอย่างล้น ๆ

โลกกำลังเผชิญวิกฤติขาดแคลนอาหารและน้ำ การร่วมกันปกป้อง
และแบ่งปันทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำมากกว่าที่จะช่วย
กันทำลาย วรเป็นวาระเร่งด่วนสำคัญสำหรับผู้นำและรัฐบาลใน
ภูมิภาค การปกป้องแม่น้ำโขงอันล้ำค่าและทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์
จะยังทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจมีความยั่งยืน มีความมั่นคง
ทางอาหาร และส่งเสริมสันติภาพและความมั่งคั่งในภูมิภาค

International Rivers ทำอะไรบ้าง

ในฐานะภาคีของพันธมิตรเพื่อปกป้องแม่น้ำโขง International
Rivers ทำงานเพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่สาธารณะในภูมิภาค
และนานาชาติเกี่ยวกับความเสี่ยงอันจะเกิดจากการสร้างเขื่อนบน
แม่น้ำนานาชาติที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง และชักจูงให้ผู้มีอำนาจ
ตัดสินใจหันมาใช้แนวทาง ที่ยั่งยืนและสันติในการแสวงหาพลังงาน
และน้ำเพื่อสนองความต้องการของประชาชน

มาร่วมกัน!

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูได้ที่เว็บไซต์ internationalrivers.org และข้อมูลในภาษาต่างๆ ในภูมิภาค (รวมถึงภาษาไทย)
savethemekong.org